

عنوان مقاله:

تعمیم حکم به استناد کشف علت از دیدگاه امام خمینی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد یزدانی - دانشجوی دکتری دانشگاه فردوسی مشهد

حسین صابری - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث مهم در علم فقه و اصول، مسئله راه های تعدی از نصوص شرعی است که به موازات آن، بحث راه های کشف علت نیز مطرح می شود. به نظر می رسد که این مسئله هنوز جایگاه شایسته خود را در فقه شیعه، به دست نیاورده است. نوع فقه های شیعه برای تعدی حکم از مورد نص، علاوه بر استفاده از قیاس منصوص العله و قیاس اولویت، به تنقیح مناط، الغاء خصوصیت و مناسبت حکم و موضوع، استناد می کنند. در مقابل، قیاس، استحسان و مصالح مرسله، مستند اهل سنت برای انجام این کار است. تنقیح مناط خود به دو نوع تقسیم می شود: تنقیح مناط قطعی و تنقیح مناط ظنی. هر جا فقها به تنقیح استناد می کنند، مرادشان تنقیح مناط قطعی است و اساسا تنقیح مناط ظنی را قیاس باطل، به شمار می آورند..

کلمات کلیدی:

الغاء خصوصیت، تنقیح مناط، قیاس، مناسبت حکم و موضوع، منصوص العله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787798>

